

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia
Sacra**

Montmorency, François de

Antverpiae, 1638

Canticum Habacuc. Domine audiui auditionem tuam. ex Habacuc 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69423)

CANTICVM

HABACVC Prophetæ.

Cap. 3.

Versio Septuag.
Interp.

Domine
*consideravi
 opera tua,
 & obstu-
 pui. In me-
 dio duorum
 animalium
 cognoscêris:
 cum appro-
 pinquauerint
 anni, cognoscêris:
 cum aderit
 tempus, de-
 monstraberis.*

Domine audiui auditionem tuam, & timui.

Domine opus tuum, in medio annorum viuifica illud.

In medio annorum notum facies: cum iratus fueris, misericordiæ recordaberis.

Deus ab Austro veniet, & Sanctus de monte Pharan:

Operu

A R G V M E N T V M .

Præfagiens HABACVC Propheta salutarem
in terras MESSIÆ aduentum , hanc illi
Panegyrim canit.

Pætoris arcanam sermo mihi nuper ad
aurem

Pertigit (atèrni sermo fuit ille Parentis:)
Ut sensi, ut timui, ut me stupor externauit?

Quæ didici? quàm mira? quod ô Sator optime
rerum

Attonitis nouitate paras opus edere terris?

Ergo erit ille dies, quo te de Virgine natum

Excipiat durum puero præsepe cubile;

Et duo celestes cingant animalia cunas?

O qui seruantur tantis natalibus anni,

Non expectatis properent erumpere fati;

Incipiantque atra niueis decedere luces!

Hactenus irarum satis est. Miseratio nostri

Te capiat generis. Deus exoriaris ab Austro;

Sed facilis, sed amans, blando sed amabilis ore:

Quale ferunt præ se pueri quid amabile. prident

O desiderijs votisque vocate piorum

Huc ades alma Puer melioris conditor ani!

Aspice venturo domus ut tibi gestit Iesse,

Utque tuos Bethle suspirat Ephratea vultus.

Par nihil his vidistis ani. Felicia quamuis

Operuit cælos gloria eius : & laudis eius
plena est terra.

Splendor eius vt lux erit : cornua in ma-
nibus eius:

Ibi abscondita est fortitudo eius : ante fa-
ciem eius ibit mors.

Et egredietur diabolus ante pedes eius.
Stetit, & mensus est terram.

Aspexit, & dissoluit Gentes : & contriti
sunt montes sæculi.

Incuruati sunt colles mundi, ab itineribus
æternitatis eius.

Secula iactetis, quando Deus affuit olim,

*Legifero, * Pharaon super ardua culmina, vati.*

* Pharaon
mons.

Cernere erat nimio nutantem pondere montem,

Cum residens, illo quo calum Numine complet,

Incubuit pauidis Domini praesentia terris,

Et populo coram manifesta in luce refulsit.

Ausus ad hanc propius Moses accedere lucem,

Depasce innocuis sensit sua tempora flammis:

Dumque manu rutilans caput exploraret v-
traque,

Nata sibi in laui deprendit cornua fronte.

Hac mihi nunc aliquid de maiestate remitte,

Præstrictos hominum quæ cogit hebescere visus.

Neu fuge, prætentâ radijs caelestibus umbrâ,

Dissimulare tuum pueri sub imagine numen.

Vtilius tua nempe latet, quam prodit apertè

Vis Diuina; solet cui letifer esse satelles

Terror, & anteuolans mors nocticoloribus alis.

Mitteris in quantos, Puer ô caelestis, honores!

Nam simul ac firmata virum te fecerit ætas,

Protinus immensum spatij metaberis orbem,

Quantus erit; tuus omnis erit, sine strage, sine

armis:

Sola tui populos omnes reuerentia vultus,

Imperturbandâ compostos pace tenebit.

Auster, & extremum Solis utriusque cubile

Mille tibi sistent diuerso tramite gentes,

Vt famula iussa accipiant. Te poplite flexo

Omnis adorabit Regum depressa potestas,

F 3

Quæ

Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ, turbantur pelles terræ Madian.

Numquid in fluminibus iratus es Domine? aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio tua?

Qui ascendes super equos tuos: & quadrigæ tuæ saluatio.

Suscitans suscitabis arcum tuum, iuramenta tribubus quæ locutus es.

Fluuios scindes terræ: viderunt te, & doluerunt montes: gurges aquarum transijt.

Dedit abyssus vocem suam: altitudo montium suas leuauit.

Sol & luna steterunt in habitaculo suo, in luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore fulgurantis hastæ tuæ.

In fremitu conculcabis terram: & in furore obstupefacies Gentes.

Egressus es in salutem populi tui, in salutem cum Christo tuo.

Percu

*Quæ prius elato feriebat vertice nubes.
 Namque quis æterno tibi se mortalis adæquet?
 Quis certare parer? si quis tamen impia, si quis
 Arma tuis ausit demens opponere signis;
 Sentiet vlticis miracula splendida dextræ,
 Qualia sunt, aliàs eno spectata priori.
 Alter erit Gedeon, collisis nocte lagenis
 Qui Meroës iterùm turbet tentoria fusca,
 Dissipet & solo Madianica castra fragore.
 Nunniades iterùm mirabitur ire supinum
 In caput, increpitos Domini sermonibus amnes:
 Solis equos iterùm tensis tantisper habenis
 Stare; iterùm lunam medio consistere cursu.
 Territa prodigijs gens talibus impia discet,
 Quàm valido Deus armipotens in bella la-
 certo,
 Fulmineâ venias quàm formidabilis hastâ:
 Sacrilegas quanto labefactes robore turre,
 Dum tibi terrarum instam scelus attulit iram.
 Hostibus illa tuis! nobis meliora, Deorum
 Summe! quibus venias bonus ô felixque, pre-
 camur;
 Desque tuum everso Christum succurrere
 sæclo,
 Qui iuga depellat cervicibus improba nostris,
 Immortale parans sibi diro ex hoste tropæum,
 Quale Paratonio quondam de Rege tulisti.
 Hunc ausum tibi bella tuæque indicere plebi
 Hausit Erythraei refluo salis equore vortex;*

Percussisti caput de domo impij: denudasti
fundamentum eius vsque ad collum.

Maledixisti sceptris eius, capiti bellato-
rum eius, venientibus vt turbo ad disper-
gendum me.

Exultatio eorum, sicut eius qui deuorat
pauperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, in luto
aquarum multarum.

Audiui, & conturbatus est venter meus:
voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus meis,
subter me scateat:

Vt requiescam in die tribulationis: vt ascen-
dam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florebit: & non erit ger-
men in vineis.

Mentit

Dum leuibus per summa rotis inuectus aquarum

Trans freta ducebas Hebraeos victor ouantes.

O mihi grandiloqui tantum precor affluat oris,

Tantum cui, quantum sat erit tua dicere facta,

Nate Deo! fas ò mihi sit comperta referre,

Quae super hoste tui statues exempla furoris!

Quamquam animus meminisse fugit, quamquam ora loquentis

Obstruit insinuans imis sese ossibus horror.

Ecquis enim fando, tibi quae dabit impius aquet

Supplicia? hoc, oro, dederis Pater, hoc Pater, unum:

Sint mihi, sintque meis popularibus otia tuta,

Undique vicinis quando turbabitur agris.

Vae! modo qui stipasque penus atque horrea gazis:

Tempus erit frustrata miser cum vota dolebis.

Sive coles ficum, ficus male grata colenti

Infortunata vix proferet arbore grossos:

Sen potior fuerit vitis tibi cura putanda,

Ne mihi ne speres decerpere vinitor vnam;

Nulla tuis istinc veniet vindemia praelis.

Ah! tibi cui colles olea flauente seruntur;

Ah! metuo ne te lactet spe termes inani,

Illudat vacuis mendax neu bacca trapetis.

Quò mihi centenis glebas innertis aratris,

Mentietur opus oliuæ : & arua non afferent cibum.

Abscindetur de ouili pecus : & non erit armentum in præsepibus.

Ego autem in Domino gaudebo : & exultabo in Deo IESV meo.

Deus Dominus fortitudo mea : & ponet pedes meos quasi ceruorum.

Et super excelsa mea deducet me victor in Psalms canentem.

*Si damnata negat cereales area fruges?
 Grandia namque quibus commiseris hordea
 sulcis,
 Inde leges steriles infelix messor auenas.
 Pastores, quis vos gregibus fraudauit opimis?
 Quippe nec orba lupus, leo nec praesepia fecit:
 Contemptum vobis hac abstulit omnia Numen.
 Me fortunatum! cui sit Seruator IESVS.
 Hac ope nil dubitans montes enitar in altos,
 Flammea prauertens celeris vestigia ceruae.
 Illi ego victori, testudine gratus eburnâ,
 Carmina votinum reddam genialia munus.*

